No. 2408 Zaterdag 8 Maart 1930. 47ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda, Tel. 507.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Fr. Michael Gregorius Vuylsteke

van de Orde der Predikheeren,

door de gratie Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel

Titulair Bisschop van Charadrus en Ap. Vic. van Curaçao,

Huisprelaat van Zijne Heiligheid,

Assistent Bisschop bij den Pauselijken Troon

en Romeinsch Graaf,

aan de Priesters en Geloovigen van zijn Vicariaat,

ZALIGHEID IN DEN HEER.

Beminde Geloovigen!

In een Onzer Herderlijke brieven hebben Wij reeds gewezen op Uwe verplichting den Zondag te heiligen.

Wij gevoelen Ons gedrongen U wederom op die heilige verplichting te wijzen. De ontheiliging van den Zondag, waaraan vele Katholieken zich schuldig maken is daartoe de aanleiding.

Wij vragen niet: Voldoen onze Katholieken aan hunne verplichting van Mishooren?

Wij vragen niet: Brengen zij den Zondag verder door met oefeningen van godsvrucht? Of brengen zij den tijd door met vermakelijkheden van gevaarlijke soort?

Wij vragen slechts: Heiligen zij den Zondag door te gehoorzamen aan het gebod: Onderhoud mijnen Sabbat; die hem schendt: zal met den dood gestraft worden. Als iemand op dien dag werkt, diens ziel zal vergaan uit het midden des volks. Exod. XXXI 14.

Deze straf was zoo gestreng, omdat de Sabbat een teeken was van het verbond van God met zijn volk. Wie den Sabbat schond, verbrak het verbond van God met zijn volk.

Aan de straf kent men hier de ernst van het gebod. Immers als de overtreding niet zoo ernstig was, zou er zulk een zware straf niet op staan. En dat die straf werd toegepast, bewijst het volgende. „Het gebeurde nu, toen de kinderen van Israël in de woestijn waren en eenen mensch vonden, die hout sprokkelde op den Sabbatdag, dat zij hem brachten voor Moses en Aaron en voor de gansche menigte. En zij sloten hem in den kerker, niet wetend wat zij met hem moesten doen. En de Heer zeide tot Moses: Die mensch moet den dood sterven, de gansche menigte moet hem buiten de legerplaats steenigen. En toen zij hem buiten gebracht hadden, steenigden zij hem, en hij stierf, gelijk de Heer geboden had". Num. XV 32.

Die gestrengheid van God op het gebied der sabbatheiliging hield verband met het godsdienstig, maatschappelijk en lichamelijk heil der Israëlieten.

Bij de instelling van één rustdag op zes werdagen had God een tweevoudig doel: de heiliging der ziel, door zich tot Hem te verheffen, en de rust voor onze lichamen.

God heeft den mensch geschapen, opdat hij als mensch zou leven.

God wil, dat de mensch arbeidt in het zweet zijns aanschijns. Maar Hij wil ook, dat de mensch op tijd ruste. Daarom heeft Hij de sabbatrust ingesteld.

Een volk, dat deze instelling niet onderhoudt, miskent de voornaamste wet op den arbeid. Een volk, dat deze wet miskent is een dwaas volk, dat de eerste beginselen van het maatschappelijk leven voorbij ziet, en het wekelijksche loon en de winst van meer geld een hooger belang acht dan de dienst van God. Want hierin vindt de overtreding meestal haar beweegreden; de zucht naar bezit, en het stellen van het tijdelijke boven het geestelijke voordeel.

Voor ons, Christenen, is de Zondag in de plaats gekomen van den Sabbat. Op dien dag is Christus verrezen. Van de eerste tijden van het Christendom af, is die dag, als de Dag des Heeren in plaats van den sabbat gevierd. Immers, volgens de woorden van den H. Augustinus; „De Verrijzenis des Heeren houdt voor ons de belofte in van een eeuwigen dag. Die dag wordt daarom de Dag des Heeren genoemd, omdat op dien dag Christus verrezen is."

Hadden de Israëlieten reden om zich te houden aan de sabbatviering, voor ons gelden hoogere redenen, omdat de geheimen van verlossing en genade op den Zondag zijn voltrokken.

Wat aan de Israelieten geboden was, blijft ook voor ons geboden, en wat hun verboden was, is ook ons verboden. Want Christus is niet gekomen om de wet van Moses af te schaffen, maar om haar te volmaken.

Was voor de Israelieten de sabbat een heilige dag, en zou Israel in heiligheid bewaard blijven door de nauwgezette viering van den sabbat, hetzelfde geldt voor ons, Christenen, in hoogere mate. Van de nauwgezette viering van den Zondag hangt voor ons Christenen onze vooruitgang op godsdienstig en zedelijk gebied en zelfs ons tijdelijk geluk af.

Door velen, overheid zoowel als onderdanen, werkgevers, zoowel als werknemers, wordt aan het belang van de Zondagsrust en de Zondagviering niet die waarde gehecht, die een dergelijk maatschappelijk belang eischt.

Er zijn bedrijven, en onze drukke haven geeft er aanleiding toe, waar het werk op den Zondag moet doorgaan, zij het ook gedeeltelijk en beperkt. Maar van een streven om dit werk tot het uiterste te beperken, is slechts weinig merkbaar. Integendeel. In menig bedrijf wordt het werken op Zondag, zoo al niet contractueel geëischt, dan toch sterk aangemoedigd en aanlokkelijk gemaakt.

Het meest wordt op de Zondagsrust inbreuk gemaakt door ondernemingen en maatschappijen, die sinds de laatste jaren zich op Curaçao en Aruba gevestigd hebben, en geen rekening houden met bestaande toestanden en gewoonten. In plaats dat zij zich voegen naar den bestaanden toestand eischen zij, dat onze bevolking zich voegt naar hen. Ware het slechts bij uitzondering, om opgedragen, spoedeischend werk van algemeen belang, te volvoeren, Wij zouden er niet tegen opkomen. Maar het is regel geworden en dreigt een gewoonte te blijven. Het moge in sommige gevallen van algemeen belang zijn, dat een werk zoo spoedig mogelijk uitgevoerd wordt, het is van meer algemeen, maatschappelijk belang, dat in een Christelijke maatschappij de Zondagsrust onderhouden wordt als regel.

Zoo lang geen wetten op de Zondagsrust dit maatschappelijk goed beschermen, zal er weinig met Onze waarschuwing rekening worden gehouden.

Maar dit neemt niet weg, dat Wij het een recht en een plicht achten Onze Katholieken te herinneren aan het gebod van Zondagsrust. Want, wat Ons zoo droevig stemt en aan velen ergernis geeft, is, dat zoo veel Katholieken het gebod van Zondagsrust en Zondagheilging overtreden.

Men ziet ze naar hun werk gaan, of van hun werk terugkeeren, in hun door de weeksche kleeren, als op een door de weekschen dag.

Winkels van allerlei soort zijn geopend, en juist in de ochtenduren. Het is bijna algemeen gewoonte geworden des Zondag's aan den bouw van eigen huis te werken, hetzij door metselen, timmeren of verven.

Zonder buitengewoon verlof van hun geestelijke overheid, en dan nog voor korten tijd, mogen zij dat werk niet verrichten. Behalve dat zij tegen de Zondagsrust handelen, geven zij ergenis aan ieder die dat werk gadeslaat, en zijn zij oorzaak, dat anderen hun slecht voorbeeld volgen.

In Rusland schaft een satanische regeering den Zondag en andere feestdagen af, met het uitgesproken doel, alle christelijk gevoel in de menigte te verstikken. Zij, die hier op onze eilanden, de menschen in de gelegenheid stellen op Zondag te werken, of dat werk aanlokkelijk maken, beoogen dat zelfde doel wel niet, maar de gevolgen zijn dezelfde, en dit zal zich op hét maatschappelijk leven der menigte wreken. Een ongodsdienstige bevolking is een ramp voor de samenleving en wordt langzamerhand geheel tuchteloos en onhandelbaar voor de Overheden.

Wij dringen er daarom bij U op aan, Beminde Geloovigen, U niet te laten verleiden door hooger loon of andere voordeelen. Degenen, die den Zondag ontheiligen, en op dien dag de rijkdommen der wereld zoeken, vinden de rijkdommen der zonde, en verliezen daarvoor, indien zij de schatten der wereld hebben gevonden, de schatten des Hemels, waarschuwt de H. Ambrosius.

Zes dagen heeft God U gegeven, om Uwe tijdlijke belangen te verzorgen; is het niet billijk, dat gij aan Hem minstens één dag wijdt, en den Zondag ter zijner eer en tot heil uwer ziel besteedt? De Zondag behoort den Heer; schenkt Hem dien dag.

B. G. huldigt Christus als Koning ook in uw maatschappelijk leven. Heiligt den Zondag, gaat niet uit werken en sluit uw pakhuizen en winkels. Onze maatschappij is een christelijke en moet op Zon- en Feestdagen daarvan het eeremerk dragen.

Begint daar dadelijk mee, nu in den H. Tijd van de Vasten. Brengt de winstderving op den Zondag als een offer aan Uw Geloof, en de goede God zal het U ruimschoots vergoeden.

Bidt voor Uwe geestelijke en wereldlijke overheden, bidt voor Hare Majesteit, onze geliefde Koningin en Haar Koninklijk Huis.

En zal dit Ons herderlijk schrijven volgens gebruik worden voorgelezen op Zondag Quinquagesima in alle kerken en kapellen van ons Vicariaat.

Gegeven te Curacao, Feest van Maria's Zuivering,

2 Februari 1930.

Vasten en Onthoudingswet voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao.

Volgens verschillende bepalingen van den H. Stoel en de laatste dispensatie, 18 October 1904 verleend, welke voor 30 jaren geldende zal blijven; en volgens de jongste uitgave van het Wetboek voor Kerkelijk Recht, is voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao de Vasten- en Onthoudingswet als volgt:

1°. Zij, die krachtens hun leeftijd tot VASTEN gehouden zijn, worden daartoe slechts verplicht op alle *Vrijdagen* der Vasten, op *Paaschzaterdag* tot 's middags 12 uur en op de *Vigilie van Kerstmis.*

2°. Het is verboden vleesch te eten op de *Vrijdagen* gedurende de Vasten, *Paaschzaterdagmorgen* tot 12 uur en de *Vigilie van Kerstmis.*

3°. Elken dag, dat men vleesch mag eten, mag men dit ook meermalen 's daags doen.

4°. De Onthoudingswet verbiedt alleen het gebruik van vleesch en vleeschsaus.

5°. Het gebruik van melk, boter, kaas, eieren en reuzel is toegestaan, ook op den Goeden Vrijdag.

6°. Vleesch en visch gebruiken bij den zelfden maaltijd is niet langer verboden.

7°. De Vasten en Onthouding verplichten slechts tot 12 uur 's middags van Paaschzaterdag.

8°. Iedere militair, die gebruik maakt van de militaire keuken, en alle zeevarenden, voor zoover zij beschouwd kunnen worden tot ons rechtsgebied te behooren, mogen elken dag van het jaar vleesch eten, behalve op den Goeden Vrijdag.

9°. Allen, die van deze Dispensatie gebruik maken, zijn niet *verplicht* in plaats van het vasten en onthouden andere goede werken te verrichten. Echter sporen Wij allen aan door gebed en werken van godsvrucht aan te vullen, wat aan hun boetvaardigheid mocht ontbreken, doordat zij van deze dispensatie gebruik maken.

Gegeven te Curacao 2 Februari 1930.

fr. MICHAEL GREGORIUS.
Bisschop van Charadrus.
Apostolisch Vicaris van Curaçao.

PROCLAMATIE

van den 20sten Februari 1930, wegens de overname van het Bestuur over Curaçao door den Gouverneur Bartholomeus Wouter Theodorus van Slobbe van den waarnemenden Gouverneur Herman Schotborgh.

Aan de ingezetenen van het Gewest Curaçao.

Ik breng te Uwer kennisse, dat het Harer Majesteit, onze geëerbiedigde Koningin, heeft behaagd mij bij Hoogstderzelver Besluit van 3 December 1929 No. 3 te benoemen tot Gouverneur van Curaçao en dat ik op heden in eene plechtige zitting van den Kolonialen Raad het bestuur heb aanvaard.

Ik voldoe aan den wensch van Hare Majesteit, door U de verzekering over te brengen van de groote belangstelling, welke Zij stelt in de bevolking van het Gewest Curaçao.

Nederland gevoelt zeer sterk den band, die het met Curaçao verbindt.

Deze band kan niet hecht genoeg zijn. Ik doe op U een beroep om ook Uwerzijds het nauwer aanhalen van dezen band te bevorderen.

U kunt verzekerd zijn van mijne volle toewijding voor de taak, die ik met liefde op mij heb genomen.

De belangen van Curaçao zal ik behartigen naar mijne beste krachten.

Opdat vruchtbaar werk kan worden verricht, is het noodig, dat orde en rust heerschen.

Alle pogingen om deze te verstoren, zal ik met groote gestrengheid tegengaan.

Ik reken daarbij op den steun van allen, die van goeden wil zijn.

In een geest van vertrouwen treed ik U tegemoet; geeft mij wederkeerig Uw vertrouwen.

Ik hoop, dat mijn bestuur met Gods onmisbaren steun en met volle medewerking van U allen, mag voeren tot een tijdperk van grooten bloei voor dit Gewest.

Gedaan te Willemstad, den 20sten Februari 1930.

De Gouverneur van Curaçao,
VAN SLOBBE.

Curaçaosche Sprokkelingen.

De rechterlijke macht.

In de op 10 Februari j.l. gehouden vergadering van den Raad van den Politie op Aruba, werd door het lid ARENDS de rechterlijke macht ter sprake gebracht. Spr. wees er op, dat het tijd wordt, dat Aruba een vast rechter krijgt.

De GEZAGHEBBER-VOORZITTER antwoordde hier op, dat hij van den ommegaand rechter bij diens laatste bezoek vernomen had, dat er dit jaar een rechter uit Holland zou worden uitgezonden; maar dat tot nu toe niet beslist is, of het systeem rouleering zal gevolgd blijven, of dat er een vast rechter en griffier voor Aruba zullen benoemd worden.

Wij zijn er dr. ARENDS dankbaar voor, dat hij deze kwestie, van zoo buitengewoon groot belang voor een goeden gang van zaken op Aruba, en die ons reeds lang heeft bezig gehouden, eens ter sprake heeft gebracht.

O.i. is het systeem van rouleering, zooals in de laatste jaren gevolgd, absoluut onvoldoende in de tegenwoordige tijdsomstandigheden.

Zoo goed als elk land heeft Aruba zijn up-and-down's gehad, ofschoon wellicht veel feller en sterker gemarkeerd, dan waar ook. Na tijden van algemeenen bloei en welvaart, opeens weer een inzinking, die land en volk bracht aan den rand van den afgrond.

Sinds de adelaar van het zwarte goud zijn vleugelen ook over Aruba heeft uitgestrekt, wordt het met den dag meer een plaats van beteekenis in het wereldverkeer en in de wereldindustrie. De aldaar gevestigde petroleummaatschappijen hebben 't ineens omhoog gestooten, en gemaakt tot een centrum van internationale beteekenis.

Internationaal ook, wat zijn kosmopolitische bevolking van heden betreft. In de laatste maanden van het vorig jaar waren er bij de Panamerican arbeiders van 26 verschillende nationaliteiten werkzaam.

Dat er een tijd zal komen, dat Aruba, wat verkeer en industrie betreft, Curaçao naar de kroon zal steken, is voorshands niet te voorzien. Curaçao met zijn wereldhaven, waar stoomschepen van zooveel verschillende nationaliteiten geregeld aandoen, zal wel steeds aan de spits blijven. Dit neemt echter niet weg, dat Aruba voortdurend meer aan belangrijkheid wint, en thans inderdaad meetelt als een kostbare parel aan de kroon van Groot-Nederland.

't Is wel vanzelfsprekend, dat deze veranderde tijdsomstandigheden bijzondere eischen stellen aan het bestuur, niet slechts administratief, als ook wat de uitoefening der rechterlijke macht betreft.

Een ommegaand rechter, die bij tijd en wijle eens enkele weken op Aruba vertoeft, om er de loopende zaken af te handelen, moge tot voor enkele jaren voldoende geweest zijn op een eiland, waar onder de inheemsche bevolking pais en vrede heerschte en alles als vanzelf reilde en zeilde; thans met zijn kosmopolitische bevolkin en de steeds meer ingewikkelde vraagstukken, die zich dagelijks voordoen, kan men o. i. daarmee niet meer volstaan.

Voor zoover wij weten, is de kwestie van een eigen kantongerecht op Aruba nooit officieel ter sprake gebracht. Dr. ARENDS is de eerste, die officieel de aandacht van het Bestuur ervoor gevraagd heeft.

Van den kant van het bestaand Regeeringsreglement is er natuurlijk geen bezwaar.

Waarom dan nog langer aarzelen, om aan het verlangen van de bevolking van Aruba te voldoen? Te meer daar de zoo veranderde tijdsomstandigheden zulks dringend vragen.

Wat, naar wij vernemen, thans meermalen voorkomt, dat de ommegaand rechter gedurende zijn verblijf op Aruba, niet klaar komt met de volledige instructie en afwikkeling eener rechtszaak, zoodat de zaak moet blijven liggen tot een volgend bezoek, en daardoor natuurlijk meer traineert, als wel wenschelijk is, zal dan niet meer kunnen voorkomen. Alles gaat vlotter, en beter van de hand, wat niet alleen in 't belang is van een behoorlijke rechtspraak als van de bij een rechtsgeding betrokken personen.

Wij spreken nog niet eens van 't sociaal en finantieel bezwaar dat aan 't systeem van rouleering verbonden is. Toch mogen ook deze bezwaren wel meetellen. Er zal wel geen rechter gevonden worden, die graag telkens weer opnieuw uit zijn werk hier gerukt wordt, en zijn huis en huisgezin moet verlaten, om gedurende enkele weken op Aruba de rechterlijke macht te gaan uitoefenen. Voor een goeden gang van zaken, zoo hier als daar, is dit zeker allerminst bevorderlijk.

Daarom hopen wij, dat het Bestuur deze zaak eens goed onder de oogen zie, en zoo spoedig mogelijk, aan het op Aruba tot uiting gekomen verlangen tegemoet kome.

Openbare Werken.

In „De Telegraaf" van 3 Februari j. l. Avondblad, heeft prof. dr. J. G. SLEESWIJK het over het optreden van telkens weer een anderen directeur bij Openbare Werken op Curaçao, hetgeen oorzaak is dat alle standvastigheid in de leiding ten eenenmale ontbreekt, en tot gevolg heeft: desorganisatie en achterstand.

Zoo vertelt schrijver, dat er sedert het gouverneurschap van mr. BRANTJES, in weinige jaren niet minder dan vier directeuren van dit bedrijf met onaangenaamheden uit de kolonie vertrokken.

Als dit ergens op wijst, dan is het wel op „gebreken in de onderlinge verhoudingen, op fouten in de organisatie, waarvan Curaçao ten slotte het slachtoffer dreigt te worden."

Maar al te waar!

Nemen we alleen maar eens de havenwerken, zoo hier als op Aruba.

De werkzaamheden van de verbreeding en uitdieping der St. Annabaai zijn in vollen gang.

Doch waar blijft de reeds jaren geleden ontworpen gouvernementspier in de vóór Parera gelegen Baai van Klein Macola, die in de zoo dringende behoefte aan aanlegplaats voor schepen, zou moeten voorzien?

Waar blijft de aan de eischen van het moderne scheepvaartverkeer beantwoordende outilleering onzer haven? — een prachthaven, inderdaad, doch waar zoo goed als alles wat voor een modern havenbedrijf noodig is, ontbreekt.

In verband hiermee, mogen we wel eens wijzen op de allermodernste outilleering van een haven als van Rotterdam.

Ter viering van den „dies natalis" van de Technische Hoogeschool te Delft, heeft Prof. ir F. WESTENDORP, onlangs een belangrijke rede gehouden over den huidigen stand der techniek.

Ten aanzien van het Rotterdamsche havenbedrijf wees daarin spr. er op, dat de technische hulpmiddelen, hetzij drijvend of opgesteld op de kade, zéér groote capaciteit hebben, aangepast aan de zeeschepen en de groote rivierschepen, die de massagoederen aanvoeren en doorvoeren.

Om met een enkel voorbeeld te schetsen, wat men kan bereiken, wees spr. op de pogingen om de snelheid zoo zeer op te voeren, dat een 10.000 tons erts-schip, één etmaal nadat het uit zee binnenvaart, opnieuw weder zee kan kiezen, gelost en reisvaardig.

Dit programma moge niet altijd verwezenlijkt worden, zeker is men in geen van de groote havens de oplossing zoo nabij als te Rotterdam, waar losbruggen boven de luiken der zeeschepen worden geplaatst, wier grijpers 10 ton, bij enkele uitvoeringen, zelfs 12 en 15 ton erts, per kraanspel uitstorten in de groote Rijnschepen, die tot 4000 ton kunnen opnemen, en weldra tót groote sleepen geformeerd, door krachtige sleepbooten stroomopwaarts worden afgevoerd.

Deze groote losinrichtingen, wier armen tot 50 M. buiten de kade reiken, worden door één man bediend, die tot 700 ton per uur kan verwerken, en met dit moderne gereedschap in den arbeid voorziet van honderden bootwerkers.

Deze techniek is nog jong, aldus spr. Het kunstmatige systeem is eerst in de laatste tientallen jaren tot deze gedaante uitgebouwd. Hier treffen samen de durf en de bekwaamheid van den ijzerconstructeur en het vernuft van den werktuigkundige met de wonderkunst van de electrotechniek, die de in de electrische centrale opgewekte energie, door hoogspanningsleidingen, transformatoren, gelijkrichters en automatische schakelinrichtingen naar de goed regelbare gelijkstroommotoren zendt.

Schoone werken zijn hier tot stand gekomen, die den handel dienen en de welvaart bevorderen.

Tot zoover prof. Westendorp.

Wat zijn we in vergelijking hiermée nog achterlijk op Curaçao, waar zoo goed als alles nog in die richting moet gedaan worden.

En wat Aruba betreft, hoe staat 't met de plannen der havenwerken, zoo dringend noodzakelijk aldaar?

Een ding begrijpen wij niet goed, — we hebben 't reeds meer gezegd, en verschillende anderen, die wij erover spraken, waren 't ermee eens, — n. l. waarom men niet van de tegenwoordigheid van ir. BRINKHORST, man van ervaring op het gebied van havenwerken, heeft geprofiteerd en hem gevraagd het vraagstuk, steiger of kade, daar ter plaatse te bestudeeren en daaromtrent advies uit te brengen.

Dit is toch maar geen kwestie, die men even in een vloek en een zucht kan oplossen, doch waarvoor wel degelijk grondige technische kennis en ervaring noodig zijn.

Veel zal er van den nieuwen functionaris, als Directeur van Openbare Werken, waarvoor we een man van jarenlange ervaring en praktijk, hebben hooren noemen, gevraagd worden, — veel activiteit, maar ook veel organisatietalent. We hopen, met prof. Sleeswijk, dat onze nieuwe Gouverneur hier organisatorische verbeteringen zal weten aan te brengen, waartoe zeer zeker een krachtig middel zal zijn. wanneer, zooals de prof. zegt, Zijne Excellentie onder zijn presidium op geregelde tijden vergaderingen met de hoofden der diensten zal willen houden.

Naar wij vernemen, heeft Z. E. reeds Donderdagavond de Leden van den K. R. ter conferentie ten paleize ontvangen, terwijl voor Maandagavond de Hoofdambtenaren zijn uitgenoodigd. Zoo kan er door samenwerking veel goeds tot stand komen.

INGEZONDEN.

Mijnheer de Redacteur,

ARUBA HEEREN SOCIETEIT

De opening van boven bedoelde vereeniging kunnen wij niet zoo maar stilzwijgend voorbijgaan, zonder ervan melding te maken en hulde te brengen aan den sympathieken Heer WAGEMAKER, warm vriend van Aruba, van wien het initiatief uitging, en die het zoover bracht, deze Societeit op te richten in de algemeene Vergadering gehouden in het welbekende prachtsalon, genaamd de „Roofgarden." Hiermede heeft de Heer WAGENMAKER getoond dat hij ook op sociaal gebied „the right man in the right place is", hetgeen zeer op prijs gesteld wordt door iedereen.

De „Roofgarden" vroeger voor het publiek geopend, is thans uitsluitend voor dit doeleinde ingericht; een prachtig versierd salon, goed verlicht door eigen Delco Plant, een prima kwaliteit biljard, bieden den leden zeer zeker genoegelijke uren van ontspanning, vooral na de vermoeienissen der allerdaagsche bezigheden; in één woord, een plaats geheel up to date, die wij gerust kunnen noemen een sieraad voor Aruba; hulde aan den Heer ECURY, die dit locaal zoo keurig en netjes wist in te richten.

Na de toespraak gehouden door den Heer WAGENMAKER, waarin het doel van de Societeit uiteen gezet werd en verschillende voorstellen gedaan werden, ging men over tot het kiezen een Bestuur.

Na de Bestuurs verkiezing, waarbij de Heeren Dr. J. R. ARENDS, W. R. PLANTZ en J. C. FARQUHARSON (resp. president, secretaris en commissaris) gekozen werden, werd de vergadering onder applaus gesloten, en door de leden gretig gebruik gemaakt van alle soorten ontspanningsmiddelen die deze localiteit biedt; en in een gezellige stemming werd de tijd verder heel genoegelijk doorgebracht.

Mijnheer de Redacteur, ik dank U voor de verleende plaatsruimte en hoop dat deze societeit, ongetwijfeld een stapje vooruit voor Aruba op sociaal gebied, moge bloeien en groeien en dat er steeds genoegelijke uren mogen worden doorgebracht en dat hare leden elkander beter leeren kennen en waardeeren.

Hoogachtend,

Een lid.

Aruba, 1 Maart 1930

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

Pietermaai.

Morgen vroeg om half vijf is er een H. Mis speciaal voor de mannen, met algemeene H. Communie. Morgen avond is er om 7 uur plechtige sluiting van het Triduum, door den Zeereerw. Pater JOSÉ JULIA. En Maandagavond „Liga Pontifical" voor de mannen van den Eucharistischen Bond, met preek van den Zeereerw Pastoor H. ZOETMULDER. Wij hopen, dat, zooals vorige jaren, de Katholieke mannen morgen en Maandagavond op hun post zijn.

Ter visitatie naar Bonaire.

Dinsdagmorgen zijn de Hoogeerw. Pater Provinciaal, A. JURRIUS, en de Hoogeerw. Pater Vicaris, M. VAN DEN ELZEN per H.M. „Arend" ter visitatie naar Bonaire vertrokken.

De Kerk van Groot Kwartier

heeft deze week een H. Hart-beeld ontvangen, geschenk van de firma Mensing & Co.

Z.E. de Gouverneur te La Guaira.

Wij schreven, dat toen de „Venezuela" met Z.E. den Gouverneur aanboord voor La Guaira lag, een commissie Zijn Excellentie kwam verwelkomen, en naar Caracas begeleidde. Naar wij echter uit goede bron vernomen hebben, was onze berichtgever verkeerd ingelicht, daar Zijne Excellentie wegens een kleine ongesteldheid dien dag aanboord gebleven is, en dus niet te Caracas is geweest.

Negende Jaarvergadering van den Cur. R. K. Volksbond.

Maandagavond vierde de C. R. K. Volksbond op plechtige wijze zijn negende algemeene jaarvergadering.

Om 7 uur celebreerde de Z.E. Pater I. VERRIET, geest. adviseur van den Bond, met assistentie van de W.E. Paters DE VALK en BARBANSON een plechtig Lof in de St. Annakerk, om God te bedanken voor de ontvangen weldaden in 't afgeloopen jaar, en Zijn zegen af te smeeken over het werk van den Bond gedurende het nieuwe jaar. Onder het Lof hield de Z. E. Pastoor C. GALLE de feestpreek, waarin de gewijde redenaar ontwikkelde, hoe de arbeid niet alleen een straf, maar ook een zegen voor de menschheid is.

Na het lof had de plechtige jaarvergadering plaats in de zaal van den Bond die geheel met leden gevuld was.

Ook de Hoogeerw. Pater Provinciaal, A. JURRIUS, de Hoogeerw. Pater Vicaris, M v. D. ELSEN en verschillende Paters der stadsparochies vereerden deze vergadering met hunne tegenwoordigheid. Het muziekkorps „Excelsior" van den Bond vroolijkte de vergadering op.

Na de vergadering te hebben geopend met den Christelijken groet, sprak de Heer J. BARNIE, aftredende voorzitter, een woord van welkom tot de genoodigden en leden, en gaf vervolgens verslag van zijn bestuur, waarbij hij wees op hetgeen de Bond in 't afgeloopen jaar gedaan had, en welke plannen er gevormd zijn voor het nieuwe jaar. Elke maand zal er een algemeene vergadering gehouden worden, zoowel voor de afd. Pietermaai als Otrabanda, met conferenties over verschillende actueele onderwerpen, in 't belang van den Bond en zijn leden. Bovendien zal een plan tot reorganisatie van de Spaarkas in studie genomen worden.

Vervolgens wijdde spr. een woord van welkom tot den nieuwgekozen voorzitter, den heer J. SPROCKEL, en dankte zijn medeleden van het Hoofdbestuur, voor de ondervonden vriendschappelijke samenwerking.

Na deze openingsrede las de 1ste Secretaris van het Hoofdbestuur, de Heer J. M. KROON, na een woord van welkom te hebben gericht tot den Hoogeerw. Pater Provinciaal, en Z. H. E. namens de leden van den Bond te hebben bedankt voor 't geen de Paters Dominikanen voor Çuraçao gedaan hebben en nog doen, het Jaarverslag voor,- een keurig stuk, waarin hij tevens van de gelegenheid profiteerde, om de leden op hun plichten tegenover den Bond te wijzen.

Volgens dit jaarverslag telde de Bond op 31 Dec. 1929 953 actieve, er. 1682 ondersteunende leden.

De Alg. Penningmeester, de Heer C. CASIANO, gaf verslag van den finantieelen staat van den Bond. Beide verslagen vonden een algemeene goedkeuring.

Hierna werden de nieuwgekozen leden van de afdeelingsbesturen op plechtige wijze geinstalleerd, vervolgens de herkozen alg. Penningmeester, de Heer C. CASIANO, en ten slotte de nieuwgekozen alg. Voorzitter, de Heer J. SPROCKEL, die onder algemeen applaus het podium besteeg.

Na de pauze, werd de Heer SPROCKEL, door een Commissie ter bestuurstafel geleid, om het voorzitterschap over den Bond te aanvaarden: terwijl het korps: „Lang zal hij leven!" speelde.

In zijn inaugurale rede, bracht de Heer SPROCKEL, hulde aan de verdiensten van den Heer BARNIE, die zich zelven voor het welzijn van der Bond had opgeofferd; tevens een woord van dank aan de leden, voor het in hem gestelde vertrouwen. Dankbaar herdenkt, spr. de jaren van zijn eerste voorzitterschap jaren van zwaren arbeid, van aangename samenwerking, jaren van strijd en moeilijkheden, niet zelden van ontgoocheling, doch ook van veel voldoening. Spr. gevoelt de groote verantwoordelijkheid van zijn taak, vraagt daarom den steun en de medewerking der leden.

Vervolgens wees spr. op de door invasie van vreemdelingen, zoo veranderde omstandigheden, waarin eenheid onder ons katholieke volk meer dan ooit een gebiedende eisch is; eenheid die de vrucht is van offer, op de eerste plaats van 't offer onzer eigenliefde. De Cur. R. K. Volksbond is het eenige lichaam, waardoor wij tot die eenheid kunnen geraken. De Bond is geboren uit een eisch van den tegenwoordigen tijd. En daarom is ieder Katholiek, die zijn tijd begrijpt, verplicht lid van den Bond te worden. Doch zonder krachtdadige medewerking van de leden zal de Bond nooit zijn ideaal kunnen bereiken. Voor velen is de Bond nog een teeken van tegenspraak en kritiek. Doch wanneer allen, die thans becritizeeren, wat zij niet kennen, het reglement van den Bond en zijn ideaal bestudeeren, en dan hun medewerking verleenen, dan zal spoedig alle reden tot critiek verdwijnen.

Ten slotte spoort spr. de leden aan, de statuten van den Bond te lezen en herlezen, zich trouwe leden te toonen, door er hun eer in te stellen iets voor den Bond te doen, en voor zijn bloei te bidden.

„Ik weet niet, God weet het, aldus besloot spr. wat mijn taak voor mij zal brengen. Is het voldoening, ik zal ze dankbaar aanvaarden.

Is 't ontgoocheling, ik zal ze ook aanvaarden.

De heilige zaak van 't Katholieke Volk van Curaçao verdient meer, dan ik er voor kan offeren."

Met een luid applaus werd deze rede begroet.

Hierna werd nog 't woord gevoerd door den heer Mac. Leod, Secr. van de Vereeniging „Suriname", door den geestelijken Adviseur, die na een woord van dank tot den afgetreden voorzitter, en een woord van gelukwensch tot den nieuwgekozen voorzitter en herkozen penningmeester, uiteenzette, dat, evenals eenieder de maker is van zijn eigen geluk, ieder volk de maker is van zijn eigen grootheid. Spr. sloot met een krachtige aansporing om als leden van dezen Bond van het Katholieke Volk, zich steeds te toonen, trouw als lid en trouw als Katholiek, en daarom ook de plaats in te nemen die ze toekomt in de eerste gelederen van onzen Eucharistische mannenbond.

Vervolgens werd nog het woord gevoerd door de heeren A. Pieters van Sta Maria, Mario Marchena, Ed. F. Jansen en den W.E. Pater T. Jansen; en na een woord van dank werd deze zoo enthousiaste vergadering door den voorzitter gesloten met den christelijken groet.

Onze beste wenschen voor den bloei dezer zoo schoone vereeniging.

Eervolle onderscheiding.

De Regeering van Frankrijk heeft den H. E. A. Heer C. S. GORSIRA JPEz, vereerd met de zoo hooge onderscheiding van Ridder in het Legioen van Eer.

Onze hartelijke gelukwenschen.

Gestrand.

In den nacht van Zondag op Maandag is het Engelsche stoomschip *„Cornwall"* van de Federal Steam Navigation Co. Ltd. te Londen, gestrand ter hoogte van Punt Cañon op de kust van Curaçao. Het schip, ruim 10.000 ton groot, had olie gebunkerd in de Caracasbaai. Vandaar vertrokken, liep het in den nacht op Punt Cañon met een vaart van 14½ mijl. Onmiddelijk, nadat hiervan bericht ontvangen was, vertrokken de schepen *„Maximina"* en *„Neptunus"* van de C. S. M. ter hulp. Daar het schip echter zooveel water maakte, dat men met pompen niet kon bijhouden, waren alle pogingen om het wederom vlot te krijgen vruchteloos. Het had reeds 12 voet water in.

Dinsdag heeft Hr. Ms. *„Hertog Hendrik"* getracht het af te sleepen. Nadat in den nacht van Maandag op Dinsdag de noodige sleeptrossen e. d. aan boord waren genomen, werd Dinsdagochtend naar Pt. Cañon gestoomd. alwaar de sleepboot *„Neptunus"* een tros overgaf, welke op het voorschip van de *„Hertog Hendrik"* werd belegd. Vervolgens werd een reddingslijn over de *„Cornwall"* geschoten, waarmede men eerst twee dunne manillaeinden en vervolgens door middel van deze einden twee zware manillatrossen aan de *„Cornwall"* overgaf. Nadat deze belegd waren, werd met het afsleepen begonnen. Succes kon men echter niet boeken, aangezien reeds vrij spoedig de eerste tros brak. Hierop werd wederom een reddingslijn over de *„Cornwall"* geschoten, een zware stalen tros overgegeven, en voor den tweeden maal met het afsleepen begonnen. Helaas brak echter, nadat men het schip eenige graden gedraaid en enkele voet achteruit verplaatst had, ook deze stalen tros. Aangezien men nog een manillasleeptros had overstaan en de draaling en verplaatsing van de *„Cornwall"* de hoop rechtvaardigden, dat een derde poging wel met een succesvollen uitslag zou beloond worden werd op verzoek van den kapitein van de *„Cornwall"* een laatste poging gewaagd. Wel slaagde men er in wederom eenige beweging in het schip te krijgen, doch ten slotte brak ook deze tros.

In totaal is het schip 7 graden gedraaid en 10 voet achteruit verplaatst. De *„Hertog Hendrik"* keerde Dinsdagavond in het Schottegat terug.

De *„Neptunus"* en *„Samson"* van de C. S. M. bleven nog ter plaatse om hulp te verleenen. Doch de kans om 't schip los te krijgen, schijnt wel gering Telegrafisch werd om een bergingsschip gevraagd. Donderdagavond arriveerde de „Kellerig."

Auto-ongeluk.

Zondagavond werd het dochtertje van den hr. C. R. op het Damplein door een auto aangereden, met 't gevolg dat het kind een been brak, en naar 't Hospitaal moest vervoerd worden.

Treurig ongeval

Maandagmorgen werd de Curaçaosche jongeman FRITS VAN KORTEVELD bij 't starten van de machine in een der werkplaatsen op de Isla, gegrepen door het vliegwiel, met het treurig gevolg dat hij totaal verpletterd werd en zoo goed als op slag dood was.

Frits, de eenige zoon zijner moeder, was een goede, oppassende jongeman, zoo bij zijn chefs als kameraden zeer goed gezien. Naar wij vernemen, stond hij op 't punt om binnenkort in 't huwelijk te treden. Onder buitengewone belangstelling had Maandagmiddag de begrafenis plaats.

Wij betuigen onze hartelijke deelneming aan zijn diepbedroefde moeder en verloofde, met dit zoo treurig verlies.

Bijblad voor de Amigoe di Curaçao

Binnenstemmen.

Dit maal geen buiten —, maar binnenstemmen.

Waarom?

Nog 'n paar regeltjes en 't zal U wel duidelijk zijn.

De welbekende redacteur Charles Boissevain schreef 'ns in z'n blad: —*de journalist heeft zielzorg.*

In de meer intieme debating-club „Lacordaire" van ons Huissensch convent oreerde 'n zeker iemand — zoowat 30 jaren geleden — „een courant moet 'n katheder zijn met reusachtig klankbord."

Zegsman van die mooie woorden is de thans overal bekende Pater Hyacinth Hermans, geestige schrijver van de hors-d'oeuvres in de Maasbode en president van de R. K. filmactie.

Wanneer wij, katholieken, in Nederland nu millionnairs zijn — in stemmenaantal ten minste — dan komt het omdat 't reuzenklankbord zóó reusachtig geklonken heeft.

Al ben ik zelf maar 'n heel gewoon dilettant schrijvertje in het Bijblad voor de Amigoe, gevoel ook *ik* mij niet geheel ontslagen van *charge d'âmes*; zeker niet in deze dagen dat voor ons Katholieken de verplichting van jaarlijksche Biecht en Paaschcommunie weer opnieuw urgeert.

Vrij om al of niet te schrijven, vrij ook in de keuze van stof, vind ik het meest logisch in verband met dezen tijd geen buiten —, maar binnenstemmen te leveren.

Alles op z'n tijd, is 'n gezond beginsel.

Geen *Hochzeits*-marsch bij 'n begrafenis en geen *marche funèbre* bij 'n huwelijk, wel andersom.

Op Koninginnedag mag natuurlijk „*Wilhelmus*" en „*Wiens Neerlands Bloed*" niet ontbreken, maar met Kerstmis kunnen ze best gemist worden.

Klappertjes afsteken buitenshuis, en binnenshuis heerlijke „Hallacas" verorberen, komt en verdwijnt met Kerst- en Nieuwjaarsdagen.

Zelfs kinderen hebben besef van tijd, en dies verdeelen ze hun spel in knikker —, hoepel —, of vliegertijd.

En zouden wij, groote menschen, absoluut zonder zulk gevoel zijn?

Pardon.

't Is nu het seizoen om 'ns iets in de krant te zetten wat je er gewoonlijk niet in vindt.

Het aschkruisje van j. l. Woensdag, symbool voor ons stof — zijn en tot — stof — wederkeeren, heeft *n'en deplaise* alle reuzenvooruitgang op ieder gebied, ons opnieuw herinnerd dat glorie en rijkdom après-tout groote ijdelheid is; en het stemmingslied van deze weken, de om — vergiffenis — smeekende psalm van David maant niet minder tot nadenken:

Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam,

God, heb medelijden met mij, overeenkomstig Uwe groote Barmhartigheid.

Onze stof-geringheid indachtig en vertrouwen versterkt op Gods onmetelijke barmhartigheid mogen ons aansporen om het programma van Katholiekeactie wel terdege te vervullen.

'k Geef toe dat zoo'n geluid *in de krant* ietwat vreemd klinkt.

Hoe vreemder hoe beter.

Moge het U gaan, zooals mij.

Eenige jaren geleden hoorde ik in Holland door de radio een rede van den bekenden spreker Borromeus de Greeve.

't Was op Allerheiligenavond, dus vlak voor Allerzielen.

En ik luisterde.

„*Gedenk o mensch dat gij sterven zult*" golfde het over Nederland en spreker liet er opvolgen: Wellicht klinken die woorden U vreemd door de radio waarin anders dansmuziek U tegemoet huppelt en tonen zich uitjubelen van schoone opera; maar deze ernstige waarheid van den dood mag toch *ook* wel 'ns gezegd worden door die zelfde radio.

Welnu. Dat 'k sterven zal weet ik al zoo lang als ik leef en de tekst: „Gedenk o mensch, dat gij sterven zult" heb ik gehoord, ja, wel duizendmaal, en toch, en toch de radio, gaf aan wat niets nieuws was bijzondere kracht en onuitwischbare indruk.

Zoo verging het mij.

Moge wat nu gaat volgen op U bijzondere indruk maken, wijl het gezegd wordt *in de krant.*

Vergeet vrij m'n buitenstemmen — misschien is U ze al vergeten — never mind.

Maar vergeet s.v.pl. deze binnenstemmen niet!

Neen vergeet ze niet!

Breng ze in praktijk!

Wat?

Attentie s.v.pl. Katholieke lezer!

Denk, dat gij uw plichten vervult van jaarlijksche Biecht en Communie, ook nu gij in de tropen zijt.

Daar is geen woord Fransch bij, en geen letter te veel noch te weinig.

Wordt het misschien gezegd zonder reden?

Nog niet zoo heel lang geleden ruimde 'n vriendelijk heer me 'n plaatsje in z'n auto.

En voortwielend door 'n buitendistrict, hoorde ik de volgende ontboezeming:

Eerwaarde, U begrijpt wel, dat bij ons die het eene jaar hier zijn en het volgende ergens anders, dat er bij ons weinig terecht komt van godsdienstplichten.

'k Moet zeggen, 't was 'n eerlijke bekentenis, maar het feit is daarom niet minder treurig.

Dat reizen en trekken niet bevorderlijk is voor een opgewekt Roomsch leven, neem ik wel aan.

Wanneer Thomas á Kempis al zegt van de bedevaartsgangers — *multi perigrinantur raro sanctificanter* — velen gaan ter bedevaart, maar worden er zelden beter van, — als dat woord geldt zelfs van pelgrims, wat dan te zeggen van hen, die reizen en trekken om te verdienen in de olie!

Maarrrr. . . . .

Omdat men niet *alles* kan doen, gaat men besluiten tot *niets* te doen!?

Is dat logisch, is dat Christelijk!!

Waar blijft de gulden middenweg?

Moet een Katholiek zich door de omstandigheden zóó laten meesleepen dat hij doet denken aan doode visch, die drijvend op het water wordt voortgedragen door de stroom en dan botst tegen 'n paal, dan tegen 'n schuit, dan tegen de kant en maar steeds *weer* verder afdrijft tot ze ergens blijft vastzitten onder een of andere brug?

Zijn we daarvoor gedoopt en daarna gevormd?

'n Massa Katholieken denken veel te weinig aan hun vormsel, dat hen toch verplicht het doopsel te belijden en voor hun geloof iets te doen, iets te dulden en dat geloof te toonen waar ter wereld ook *dus ook hier.*

En ik denk aan het rijmpje van De Genestet:

Wees U zelf, sprak ik tot iemand,
Maar hij kon niet, hij was niemand.

Helaas van veel Katholieken kan men zeggen dat ze in zake geloof een niemand zijn, of te wel een groote nul.

En dat natuurlijk niet zonder hun eigen schade en schande.

Dat er hier veel werk aan den winkel is, begrijpt iedereen.

Het spreekt van zelf. 'n Maatschappij laat geen menschen uitkomen om ze zonder werk te laten luieren.

Maar de toestand is *niet* zóó, dat het vervullen van z'n godsdienstplichten onmogelijk is.

Noch van de kant van de missiepaters en kerken zijn hier in overvloed, noch van de kant van het werk.

Maak me nu s. v. pl. niet wijs dat de werkman — waar dan ook — in 1930 méér werkezel is, dan de slaven in het oude Rome.

En zelfs *die*, hadden nog vrije dagen en uren.

Ik heb nooit tijd voor mijn godsdienstplichten, is . . . . . klets.

Maar velen meenen wel wat anders te doen te hebben dan hunne godsdienstplichten waar te nemen.

Ronduit gezegd is zoo'n taaltje èn *onwaar* èn *oneerbiedig.*

Onwaar, wijl ieder redelijk schepsel verplicht is z'n afhankelijkheid aan den Schepper te getuigen, door Hem te dienen.

Oneerbiedig, omdat zoo'n gezegde wil beduiden dat er voornamere zaken zijn dan godsdiensplichten; wat ik ten sterkste ontken.

Natuurlijk de mensch heeft z'n plichten *en* tegenover God *en* tegenover z'n patroon.

Wijl we *al* onze plichten vervullen moeten, hebben we behalve onze plichten als Katholiek, onze plichten als loontrekkend ondergeschikte, volgens de bekende tekst: „*Geef aan den Keizer wat des Keizers en aan God wat Godes is.*"

Maar, nu moeten we niet in onze kortzichtigheid alléén de eene helft van die woorden praktizeeren en de tweede helft, nog wel de voornaamste — overboord werpen, alléén werkend voor het geld zonder te denken aan een leven hierna.

Dezulken begrijpen het leven niet.

'k Heb wel wat anders te doen dan romannetjes lezen.

Wat anders te doen dan autotochtjes maken.

Wat anders te doen dan biertjes drinken.

Met dat alles ga ik akkoord, want ik begrijp dat romannetjes lezen veel tijd kost en niet zonder gevaar is.

Autotochtjes maken loopt in de papieren en kan ieder zich niet veroorloven.

Biertjes drinken zou je op den duur wel eens leelijk te staan kunnen kokomen.

Maar antwoordt me nu 'ns ronduit: Wat bedoel je met dat gezegde: „'k heb wel wat anders te doen dan me godsdienstplichten waar te nemen?"

Of neen, zeg maar liever niets, ten minste niet aan een ander, maar zeg het des te luider aan je eigen zelven. Geloof me, als zóó je levensopvatting is dan mankeert er heel wat aan, wat 'n ander niet hoeft te weten, maar uiterst nuttig kan overwogen worden voor zelfkennis, die de weg der zelfverbetering is.

Maar dat is me 'n formeele preek!

A la bonne heure, noem het 'n preek.

Ik voor mij heb van 'n preek 'n betere gedachte.

Een zwaluw maakt geen lente,
Een boom is nog geen bosch,
Een soldaat vormt geen leger,
en zoo'n enkel woordje is nog geen preek.

Goed, noem het wat gij wilt, maar neem het s.v.pl. even goed gemeend aan als het werd neergeschreven!

Vóór U, hebben ook anderen er zoo overgedacht. En ze keerden uit de tropen terug minder waardig als ze er heengingen.

Gezondheid was geknakt, niet door de zon, noch door het werk, maar door daden, die lijnrecht in strijd met de godsdienstpraktijken, door ziekte gevolgd zijn.

Het vele geld, dat ze gemeend hadden mee te nemen naar hun land, bleef in de kolonie achter, omdat zonde duur is.

Hadden ze maar beter hun godsdienstplichten gepraktizeerd, ze zouden mannen geweest zijn met 'n aardig fortuintje; nu zijn ze arm naar lichaam en ziel.

Ze hebben zich dus vergist.

Ja, vergist en leelijk ook.

Zoo is de histoire intime van menigeen, die wel wat anders te doen had dan z'n godsdienstplichten waar te nemen.

't Zijn sterke beenen, die de weelde dragen, maar niet minder sterke die onder de tropen-vrijheid niet bezwijken. Zonder godsdienst-in-de-praktijk is het zoo goed als uitgesloten staande te blijven in de strijd.

Maar z'n godsdienst bijhouden, gaat dat in de tropen?

Wis en waarachtig, waarom zou dat niet gaan?!

Voorbeelden te over van degelijke katholieken, die allerduidelijkst bewijzen dat het gaat en heel goed zelfs!

Dat zijn de menschen van sterken wil, van energie, menschen van fut, die doen wat ze doen kunnen; en wat ze niet uit zich zelven kunnen, van God verwachten door nauwgezet hun godsdienstplichten te vervullen.

Als *dat* er is, geloof me, dan maakt alle tropenstrijd op zedelijk gebied den mensch eerder sterk dan zwak.

„*Een karakter*, zegt Goethe, *vormt zich in het gewoel der wereld*".

In den moreelen strijd gaan de zwakken ten onder, maar de sterken worden er krachtiger door.

'n Eerste vereischte is de goede wil.

De beroemde Pasteur antwoordde z'n ouders die zich ongerust maakten over de gevaren van hun nog jongen zoon te Parijs: „Als men weet wat men wil, is Parijs niet gevaarlijker dan een andere stad; *slechts zij vallen, die geen wil hebben.*"

Deze waarheid geldt niet voor Parijs alleen, ze geldt ook voor hier; hoe groot ook het contrast, hoe onvergelijkbaar de toestanden.

Dit te meer, wijl het begrip van goeden wil bij 'n Katholiek, natuurlijk insluit den wil van zijn godsdienspraktijken, zoo goed mogelijk te vervullen, wat, 't spreekt van zelf, in hooge mate bevorderlijk is om staande te blijven, hoevelen er ook links mogen vallen en hoevelen rechts.

Uit zich zelf een zwakkeling, kan de mensch gesteund door z'n godsdienst véél, zéér veel presteeren.

Ze zeggen dat ze niet kunnen en meenen het misschien. Dat ze probeeren, en het zal hun duidelijk worden dat 't niet aan kunnen, maar aan *willen* heeft ontbroken.

Doet uw best en God doet de rest, zegt 'n refrein.

„Als 't niet kan, dan kan het niet"
Zoo hoor ik alle dagen
Van zwakken en van tragen.
Maar ik haat dat laffe lied
En, zoo God mij de kracht wil gunnen,
Dan zeg ik wat er ook geschiedt:
Het **MOET** *maar kunnen.*

'k Denk aan 'n woord van één der grootste mannen die ooit in de tropen geleefd hebben.

Evenals wij — misschien méér zelfs — heeft hij de gevaren der tropen gekend. *Les erreurs de sa jeunesse*, hij heeft ze bitter beweend en eenmaal bekeerd werd hij een van de grootste heiligen in Gods kerk.

Gij kent hem, ik bedoel de groote H. Augustinus.

Zijn woord is voor ons 'n program van actie om te weten *hoe* wij onze plichten zullen gestand doen óók onder de warme tropen-zon.

God — zoo zegt hij, *beveelt het onmogelijke niet, maar Zijn bevelen gevend, maant Hij ons aan, zooveel te doen als wij kunnen, en Hem te bidden om wat wij niet kunnen; en dan zal Hij ons helpen, opdat wij het kunnen.*

In die woorden ligt besloten het *savoir-vivre* voor ieder Christen.

't Is *echte* levenswijsheid voor hen die 't leven begrijpen

A. K.

Van hier en daar.

HELDHAFTIGE LIEFDE VOOR Z.H. DEN PAUS.

Arme inboorlingen bieden hun geschenken aan.

Geloofsvurigheid als uit den catacombentijd!

Argentia Fides meldt uit Rome:

De Osservatore Romano vermeldt dagelijks de geschenken, die de Paus bij zijn 50-jarig priesterfeest heeft ontvangen.

Zoo worden o.a. vermeld twee albums uit het diocees Ranchi in Indië waar het Choto Nagporo volk woont dat sinds een geslacht door de Belgische Jezuieten voor het geloof gewonnen werd.

De eerste van deze albums bevat de namen van 6162 katholieken van Ranchi die zijn ingeschreven in d Voortplanting des Geloofs. Op deze lijst volgt een brief van Mgr. van Hoeck, bisschop van Ranchi, waarin vermeldt wordt wat voor die arme inboorlingen, die pas bekeerd zijn, de gelden beteekenen, die zij den Paus gegeven hebben.

Een onderzoek nog kort geleden gemaakt door mijn missionarissen naar den economischen toestand der katholieken, zoo schrijft Mgr. van Hoeck, heeft uitgewezen, dat in het laatste jaar 25 pct. van mijn katholieken gedurende 3 maanden op twee maaltijden per dag kunnen rekenen, de 9 andere maanden zijn die twee nog niet eens zeker, 50 pct. kan rekenen op een maaltijd per dag indien de oogst goed is, anders een in de twee dagen; de rest leeft van den eenen dag in den anderen. Een missionaris schrijft dat 15000 katholieken ieder jaarlijks slechts 100 á 150 francs verdienen.

Dit uiterst gebrek in aanmerking genomen heeft de bevolking heroiek gegeven. De scholieren van Noatoli zijn onder de vacantie op het land gaan werken en hebben het dus verdiende geld aan de Voortplanting des Geloofs gegeven. Een meisje vastte 2 weken en vroeg toen aan haar ouders het dus gespaarde geld. De meeste kinderen van een school verkochten hun speelgoed.

Zelfs 150 mannen die houthakkers waren in de wouden van de eilanden van den Indischen Oceaan lieten zich inschrijven.

De tweede album bevatte de geestelijke gaven, gebeden, H. H. Missen, Communies, Kruiswegen — aangeboden door het volk aan den H. Vader en een brief van de 18 inlandsche wereldgeestelijken van het diocees, waarin zij den H. Vader hartelijk dankzeggen voor wat Hij gedaan heeft voor de inlandsche geestelijkheid van hun land.

Schoon voorbeeld van liefde en ijver voor de Voortplanting des Geloofs.

ENGELAND.

Baldwin hekelt Mac Donald's Beleid.

Baldwin, de leider der Engelsche conservatieve partij, heeft 5 Febr. het woord gericht tot een groote gezaghebbende vergadering van conservatieven.

Hij uitte zijn wrevel over de heimelijkheid, waarmee de diplomatie tusschen de sovjets en de regeering omhuld werd en de blijkbare onverschilligheid van de Engelsche regeering voor wat er in Rusland met betrekking tot de vervolging der christenen gebeurt. Als de reegeering den steun wenschte, dien de conservatieven bereid waren haar in internationale aangelegenheden te geven, moest er groote ropenhartigheid zijn dan totnogtoe.

Baldwin verweet de regeering ook haar overijling bij het schrappen van weer twee kruisers van het bouwprogram voor de vloot en vroeg of dit besluit het gevolg was van een nieuwe overeenkomst in den boezem der vlootconferentie, dan wel enkel een gebaar van den kant der regeering.

Over het vraagstuk der werkloosheid zeide Baldwin, dat de industrieele vooruitgang van het land vijf jaar achteruit was gezet.

Dit gold voor de laatste acht maandon en de cijfers betreffende de werkloosheid sprongen de lucht in. De regeering moest in staathuishoudkunde studeeren.

Nadat Baldwin ten slotte verklaard had, dat het stelsel beveiligingsrechten een doeftreffend wapen was tot bescherming van de industrie, zeide hij, dat als men zijn program steunde, niets de groote overwinning der conservatieven binnen twee jaar zou kunnen stuiten.

DE DUISTERE MACHTEN VAN SOVIET RUSLAND.

De duistere machten der Sovjets brengen geheel Europa in beweging.

In **Engeland** verscheen onmiddellijk na het herstel der betrekkingen met Rusland de „Daily Worker" een communistisch dagblad, dat, in zijn eerste artikel, ondanks de in het Engelsch-Russisch protocol gedane belofte, geen communistische propaganda in Engeland te maken, een heftigen aanval deed op de Engelsche-regeering.

Het is te begrijpen, dat er in het Parlement stemmen opgaan, die eischen tegen deze onbeschaamdheid en misbruik van vertrouwen ernstige maatregelen te nemen en velen wenschen niets liever, dan onmiddellijk de betrekkingen met Rusland weer te verbreken.

Minister Henderson schijnt daar echter weinig lust toe te gevoelen. Reeds meerdere malen heeft men geinterpelleerd, maar Henderson geeft geen voldoende verklaring van zijn houding tegenover den Sovjet-ambassadeur. Deze zou den minister, volgens de Izwestia „a wholly unequivocal reply" een volkomen duidelijk antwoord hebben geven, waarin hij verklaart, Henderson's standpunt onmogelijk te kunnen deelen. Rusland zet zijn propaganda dus rustig en ongestoord voort.

In **Frankrijk** hebben de communisten generaal Koetjepof, den leider der Russische émigrés te Parijs ontvoerd. De geheele Parijsche en Berlijnsche recherche is in touw, maar er loopen naar Moscou vele draden, die iedere opsporing zoo goed als onmogelijk maken.

In **Duitschland** hebben we nog pas geleden communistische relletjes te Hamburg en Berlijn medegemaakt. Met de grootste moeite is de politie den toestand meester gebleven. Moscou wilde blijkbaar weten, hoever het communisme in Duitschland was doorgedrongen. De relletjes beteekenen zooveel als een graadmeter.

Statin kan uit het resultaat zijn consequenties trekken.

In **Rusland** zelf is de toestand allertreurigst. We hebben in een vorig overzicht reeds geschreven over het systeem van collectivisme, het negeeren van het particulier initiatief, den onmogelijken toestand der boeren, die zich alles zien ontnomen en zich moeten verliezen in den communistischen heilstaat.

Zaterdag 8 Febr. publiceerde de „Osservatore." aldus seint men de „Mbd." uit Rome, een brief van Z. H. den Paus aen den Kardinaal-Vicaris van Rome over de ellende in Rusland op godsdienstig en moreel gebied.

De brief begint aldus. „De vreeselijke en Godslasterende misdaden, die elken dag opnieuw tegen God en tegen de zielen van het Russische volk worden gepleegd en zich voortdurend verscherpen, hebben ons gemoed diep getroffen." De Paus herinnert er voorts aan steeds te hebben getracht het Russische volk te beschermen. Tevens deelt hij mee, dat tot nu toe niet bekend was, dat Hij tijdens de conferentie van Genua aan de daar vertegenwoordigde regeeringen had voorgesteld de sovjet-regeering alleen te erkennen, indien deze zich bereid verklaarde de godsdienstige vrijheid en het bezit van de Kerk te eerbiedigen. Men heeft deze punten echter geofferd aan wereldsche belangen, die intusschen beter beschermd waren geweest, indien de verschillende regeeringen met de rechten Gods rekening hadden gehouden.

Helaas, vervolgt de Paus, is men niet in een interventie getreden. Het is intussshen toch gelukt den patriarch Tychon te redden van de doodstraf en met behulp van giften uit de geheele wereld 150.000 kinderen dagelijks te voeden en zoo te redden van den hongersnood, totdat onze priesters en bisschoppen gedwongen werden hun werk van barmhartigheid te staken daar men liever duizenden onschuldig in den dood dreef, dan ze te laten redden door christelijke naastenliefde.

De brief wijst er op, dat het bolsjewisme voornamelijk de jeugd bedreigt en bederft, laster verspreidt en tegen de menschelijke natuur indruischt De Russische kerk heeft nooit nagelaten te bidden voor verbetering van dezen toestand. Zij heeft zelfs, een bijzondere commissie benoemd, die de wereld moet inlichten over de afschuwelijkheden, die het bolsjewisme pleegt. Nog tijdens het jongste Kerstfeest heeft men in Rusland honderderden kerken gesloten, honderden heiligenbeelden verbrand, de feestdagen afgeschaft. Men is zoover gegaan de arbeiders te dreigen hun brood- en woonkaarten te ontnemen, indien zij geen afstand deden van hun geloof. In alle Russische steden zijn goddelooze carnavalsfeesten gehouden, waar aan de buitenlandsche diplomaten moesten deelnemen. Men zag in de carnavalsoptochten wagens, waarop jongelieden in trieste gewaden het kruis bespotten en bespuwden. Op andere wagens stonden kerstboomen, waaraan poppen, die priesters voorstelden, waren opgehangen; weer elders werd het kruis door jongelieden op walgelijke wijze bezoedeld.

Om eerherstel te geven en anderen daartoe aan te sporen zal Zijne Heiligheid op den feestdag van Sint Joseph, 19 Maart, in de Sint Pieter een H. Mis van eerherstel opdragen voor zooveel beleedigingen het Heilig Hart aangedaan en voor het zielenheil van de velen die in beproeving leven, en daarna de voorspraak van den heilige inroepen.

De Paus hoopt, dat de geloovigen van Rome, maar ook het episcopaat en de geloovigen der heele wereld zich bij dit Offer zullen aansluiten.

AMERIKA.

Een ontstellende statistiek.

De commissie ter behandeling van misdrijven te New-York heeft het sensationeele feit onthuld dat er in de Vereenigde Staten elke veertig minuten een moord wordt gepleegd.

De commissie adviseert tot een grootere gestrengheid in de wetgeving over te gaan en de bevoegdheid tot het dragen van wapenen tot de politie te beperken.

EEN NIEUW BISDOM.

De N.R.Crt. schrijft:

„Te Leeuwarden gaan hardnekkige geruchten, dat er, in verband met de droogmaking van de Zuiderzee en de daaruit volgende aanwinst van een nieuwe provincie, van Roomschen kant plannen zijn om een bisdom Leeuwarden te stichten. Het Bonifaciusziekenhuis zou dan overgebracht worden naar een nieuw te bouwen ziekenhuis aan den Stienserweg, waarvoor de grond reeds is aangekocht en het tegenwoordige Bonitacius-ziekenhuis — het oude Amelandshuis — zou mettertijd ingericht worden voor bisschopswoning."

De Volskr. schrijft hieromtrent:

In aansluiting op dit bericht kunnen wij melden, dat ons dezer dagen soortgelijke geruchten bereikten.

Ons werd meegedeeld, dat de Zeeuwsche eilanden, voor zoover deze behooren tot den bisdom Haarlem, zouden worden opgenomen in het Bisdom Breda. Bovendien zou in verband met de drooglegging der Zuiderzee een wijziging in de grens van het Aartsbisdom komen en een bisdom **Deventer** worden gesticht.

Wij hebben ons gewend tot het Aartsbisdom, waar men ons meedeelde, dat van de vorming van een nieuw bisdom niets bekend is. Men noemde zulk een meedeeling „uit de lucht gegrepen."

AMERICANA.

Donker Chicago voelt zich vrij.

De misdadigers te Chicago ontwikkelen, nu de actie der politie, die sedert eenige werken geen salaris uitbetaald heeft gekregen, niet meer voldoende is, grootere activiteit dan ooit te voren.

Binnen den tijd van 10 uur zijn niet minder dan 40 roofovervallen op voorbijgangers gepleegd. Voorts hadden in dien tijd nog verschillende inbraken en diefstallen plaats.

Verder werd nog een bomaanslag gepleegd in een bioscoop waarbij verscheidene personen gewond werden, terwijl onder de toeschouwers, meest vrouwen en kinderen, een paniek uitbrak.

Een nieuwe bomaanslag, waardoor 3 winkels nagenoeg geheel verwoest werden, had plaats. Dit was de ergste bomaanslag tot nu toe in Chicago beleefd.

Alle vereenigiugen en bonden te Chicago eischen krachtige maatregelen tegen het misdadigerswezen en van verschillende zijden wordt de afkondiging van den staat van beleg verlangd.

Theorie en praktijk der Amer. drankwet.

31 Jan. heeft Senator Brookhart in den Senaat eenige opschudding verwekt door het voorlezen van een brief, waarin verklaard wordt dat in de Century Club van New-York, een der oudste en meest exclusieve clubs van het land, waarvan ook president Hoover lid is, op de maandelijksche bijeenkomsten jenever-cocktails worden geserveerd en dat op den Oudejaarsavond punch en rhum werd geschonken.

Senator Brookhart verklaarde dat hij dezen brief voorlas in de hoop, dat de vice-president der Club, Wickersham, die tevens voorzitter is van de onlangs opgeriehte onderzoekingscommissie naar de toepassing der drankwet, iets zou doen.

NOLENS EEN DESPOOT?

Aan een artikel van Max van Poll in „De Morgen" ontleenen wij:

„Het is treurig te moeten ervaren, dat de links al te ijverig gepropageerde de voorstelling van zaken, alsof 29 Katholieken Kamerleden marionetten zijn en Mgr. Dr. Nolens maar aan de touwtjes behoeft te trekken om ze in beweging te zetten of hen van het tooneel te verwijderen, bij onze eigen menschen zoowaar nog ingang vindt.

Lang zullen we er niet bij stilstaan. Voorzoover onze ervaring reikt, is deze voorstelling van zaken *op de meest volstrekte wijze in strijd met de feiten.*

Wij meenen zelfs gerechtigd te zijn te verklaren, dat in geen enkele Kamerfractie de individueele vrijheid der leden grooter is dan in de Katholieke, waar Mgr. Dr. Nolens volstrekt niet de rol speelt, waarin hij van links zoo gaarne wordt voorgesteld, maar het overwicht, dat hij heeft, enkel en alleen ontleent aan het feit, dat hij buitengewoon op de hoogte is van welhaast alle in het Parlement ter sprake komende kwesties, kan bogen op een parlementaire evaring van 30 jaren en op een werkzaamheid, die bewondering verdient.

Mgr. Nolens stelt juist zéér hoogen prijs op het eigen initiatief der afzonderlijke leden, ook al deelen die op bepaalde punten zijne opinie niet. De eerlijkheid gebiedt dit alles te erkennen. Wie zich de moeite geeft, niet in de couranten, doch in de Handelingen der Staten Generaal aandachtig na te lezen, wat over bepaalde gevallen door leden der Katholieke fractie wordt gezegd, zal kunnen bemerken, dat het meer dan eens voorkomt, dat een lid daarover dingen zegt, waarmede Mgr. Nolens het niet eens is.

Revolutie op Sto. Domingo.

De revolutie op Sto. Domingo heeft getriomfeerd. President Vasquez heeft verlof gevraagd om zich om redenen van gezondheid naar 't buitenland te mogen begeven. Generaal R. Estrella Ureña is benoemd tot Provisioneel President, en heeft als zoodanig reeds zijn eed afgelegd. Ook heeft hij reeds een Ministerie gevormd, waarin Elias Brache, zoon van den Minister van Justitie onder het Bestuur van Vasquez, tot Minister van Buitenlandsche Zaken zal benoemd worden.

Adres van de Kommiezen-Verificateur

Ook de Kommiezen-Verificateur hebben zich per adres gewend tot den Heer Inspecteur der Belastingen, ten einde van Zijne Exc. den Gouverneur verhooging van emolumenten te erlangen toe te kennen aan de ambtenaren van den buitendienst der belastingen buiten den voor hen vastgestelden gewonen diensttijd. Evenals bij particuliere ondernemingen voor overwerk een dubbele vergoeding wordt toegekend, is het o. i. ook billijk dat het Gouvernement voor overwerk een ruimere betaling geve.

✠ Fr. Aardewijn.

In het St. Elisabeths hospitaal overleed Donderdagmorgen FRANS AARDEWIJN, van het Korps Mariniers. Vrijdagmorgen werd hij met militaire eer begraven.

Kapitein W. Antheunissen.

Naar wij vernemen wordt kapitein W. ANTHEUNISSEN begin April hier verwacht. Of de afdeeling politietroepen, die in Nieuwesluis in opleiding zijn met bestemming voor Curaçao, dan meekomen, is nog niet bekend.

Schietoefeningen.

Volgens advertentie in ons Blad van heden zullen de volgende week Maandag, Dinsdag en Woensdag 's morgens tusschen 9 en 11 uur schietoefeningen gehouden worden met de afweerkanonnen, nabij Rio Canario.

Officieele berichten.

Mej. Majorie Hall is tijdelijk aangesteld als kweekelinge aan de Openbare school te Oranjestad op St. Eustatius en Mej. Gertrude Houtman tijdelijk als zoodanig aan de Oranjeschool op St. Martin N. G.

De Heer S. J. W. van Vliet is benoemd tot Onderopzichter bij den Hygienischen dienst op Curaçao.

Aan den heer G. D. van der Horst is tot herstel van gezondheid negentien dagen verlofsverlenging verleend

Aan den heer Joaquin de Lange, kommies der belastingen op Aruba, is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Vijf en twintig jaar Tweede Kamerlid.

Het R. K. Tweede Kamerlid de heer A. C. A. VAN VUUREN, in de Kamer een der kampioenen voor West-Indië, hoopt dit jaar zijn zilveren Kamerlidschap te herdenken.

In 1905 werd hij gekozen voor het toenmalig district Zevenbergen en op 20 September van dat jaar als Kamerlid beëedigd. Van de toenmaals nieuw gekozenen is de heer van Vuuren de eenige, die nog zitting heeft.

INGETROKKEN RIJBEWIJZEN.

Charles Brown op 28 Dec. 1929 voor 6 maanden.

Salomon Pieters op 3 Januari 1930 voor 12 maanden.

William Gumbs op 1 Januari 1930 voor 2 maanden.

Max Leers op 28 Januari 1930 voor 6 maanden.

Jossy Cardoze op 19 Februari 1930 voor 12 maanden.

Alberto de Jesus op 26 Februari 1930 voor 12 maanden.

Simon Rodriquez op 27 Februari 1930 voor 12 maanden.

Felix Valoriaan op 8 Februari 1930 voor 6 maanden.

Johan Rodrigo op 8 Februari 1930 voor 6 maanden.

Radionieuws in Suriname.

„De Surinamer" schrijft:

„Bedriegen de teekenen niet, dan zijn met we ons radionieuws op den goeden weg. Het gehalte der telegrammen, die wij krijgen, is thans werkelijk heel wat beter dan te voren.

Dit zal voornamelijk wel liggen aan hetgeen ons station kan opvangen, doch waarschijnlijk ook aan schifting, welke wij voorstelden en welke blijkbaar ook wordt toegepast.

Een gemak is voorts, dat alles in het Nederlandsch wordt aangeboden. Hier en daar kan men echter heel goed merken met vertalingen te doen te hebben. Dit laatste leidt ons tot de vraag, of de Radio het zich niet gemakkelijker kan maken door den oorspronkelijken tekst aan te bieden. Het spaart zich dan de moeite van vertalen en.... ontzeilt de kans van vergissingen, die weleens leelijk kunnen zijn.

Wellicht wordt de tekst vertaald om abonnés te kunnen werven, doch wij voor ons gelooven, dat ook de overige persorganen liever den oorsponkelijken tekst zouden ontvangen.

Voor abonnés behoeft er heusch niet vertaald te worden.

De kringen, waaruit men ze zal krijgen kunnen de bulletins in vreemde talen zelf wel verwerken. De vroegere kabelmaatschappij gaf ook niet anders dan Fransche bulletins uit.

Als de bulletins het tegenwoordig peil houden, mogen we reeds tevreden zijn en kan de Radio op vaste klanten rekenen."

Suriname is ons weer voor. Wáárom zou men hier niet kunnen, wat dáár wel kan? De moeilijkheden zullen wel groot zijn; want aan activiteit ontbreekt 't onzen Directeur van de Landsradio allerminst.

Maar onoverkomelijk? Laten we maar hopen en afwachten.

Een stap in de goede richting is reeds gezet; want naar wij vernemen is aan de firma Philips te Eindhoven concessie verleend tot het geven van muziekuitvoeringen per radio alhier zoowel uit Nederland als Amerika.

De zaak schijnt door den heer Molenkamp, tijdens zijn verblijf in 't Moederland, in opdracht van de Regeering, voor mekaar gebracht te zijn, waarvoor velen in Curaçao hem natuurlijk dankbaar zullen zijn.

Om de storingen door het radiostation in de stad zooveel mogelijk te vermijden, is Philips van plan buiten de stad enkele ontvangsstations op te richten. Van daaruit zal de distributie plaats hebben naar de kantoren van de stad, die op hun beurt weer de particuliere huizen bedienen.

Het doel is natuurlijk, om zoodoende mee te werken tot een hechtere verbinding van Curaçao met het Moederland.

Komen deze stations tot stand, dan zal er voor weinig menschen meer bezwaar bestaan om radioconcerten te genieten, daar men in huis niets anders zal noodig hebben dan een luidspreker en een schakelaar, waarmede men de beschikking krijgt over verschillende stations.

Het is te hopen dat velen van deze gelegenheid gebruik zullen maken, daar natuurlijk de abonnementsprijs zal afhangen van het aantal abonnés.

Het vertrek van Gouverneur Van Slobbe naar de West.

De Maasbode schrijft:

Met het mailschip „Venezuela" der Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Maatschappij heeft 4 Januari de nieuw benoemde gouverneur van Curaçao, de heer B. van Slobbe, die hier te lande majoor was van den Generalen Staf, de reis naar West-Indië aanvaard.

Op het etablissement der K.N.S.M. aan de Surinamekade, vanwaar de „Venezuela" vertrekken zou, heerschte tusschen elf en twaalf uur een gezellige drukte. De meesten der aanwezigen — vrienden en verwanten der „West-Indië-vaarders" — begaven zich aan boord, waar zij zich tot het laatste oogenblik met de vertrekkenden onderhielden.

De heer Van Slobbe bevond zich tot het moment van vertrek met zijn echtgenoote en zeven kinderen — van wie er vier hun ouders naar de West vergezellen — in een der op het middenschip gelegen salons, waar een strijkje vroolijke muziek ten gehoore bracht. Velen waren daar bijeen gekomen om den gouverneur uitgeleide te doen. Wij merkten op de heeren Valstar, Heldring en Van Hasselt, directeuren der K. N. S. M., mr. L. M. Rollin Couquerque, administrateur aan het departement van Koloniën, belast met de uitzending van ambtenaren naar Curaçao, vice-admiraal mr. J. C. Jager, chef van den Marine Staf te Den Helder, majoor Hafkemeyer van den Generalen Staf, den heer mr. M. van Dijk, procureur-generaal bij het Hof van Justitie op Curaçao, den aanstaanden troepen-commandant op Curaçao, kapitein W. Antheunissen, kapitein H. D. Scherpenhuysen van de Stormschool te Den Haag, den kapitein van de militaire politie te Den Haag De Schriek, pater Aurelius van de Orde van het H. Hart en vele anderen o.w. tal van familieleden en vrienden.

Met hetzelfde schip vertrokken voorts naar West-Indië de eerste luitenants H. Molenbrugge en H. T. Blokland van het Nederl. Indische Leger, die hier te lande met verlof waren en thans voor drie jaar op Curaçao zijn gedetacheerd om daar bij de politietroepen dienst te doen. Beide heeren zijn in verband hiermede gedurende een maand werkzaam geweest op het hoofdbureau van politie te Amsterdam waar inspecteur Kapinga der Centrale Recherche hun de voor de West noodzakelijke politioneele kennis heeft bijgebracht. De heer Kapinga deed zijn „leerlingen" uitgeleide.

Tegen twaalven verlieten verwanten en vrienden der vertrekkenden — o. w. zich ook vele employé's der Koninklijke Petroleum Maatschappij op Curaçao bevonden — het schip, waarna te klokslag twaalf uur het vertrek met drie zware stooten op de stoomfluit werd ingeluid.

De loopbrug werd ingehaald en enkele minuten later reeds kwam er beweging in de „Venezuela", welke kort daarop in matig tempo koers zette naar het Noordzeekanaal.

Het Beleid van Gouverneur Fruytier in de Eerste Kamer.

Volgens het Voorloopig verslag, hadden eenige leden met niet geringe verwondering gezien, dat aan den onlangs afgetreden

Gouverneur van Curaçao

eervol ontslag was verleend met dankbetuiging. Tegen het verleenen van eervol ontslag wilden zij geen bezwaar maken, maar wel tegen de dankbetuiging, welke naar hun meening geheel misplaatst was en deze toevoeging voor het vervolg waardeloos maakt. Bovendien zou uit deze dankbetuiging zijn af te leiden, dat de Regeering geheel accoord gaat met de handelwijze van den Gouverneur, hetgeen toch waarlijk niet aannemelijk is.

Andere leden konden zich hiermede niet vereenigen. Zij wezen op de moeilijke positie, waarin gouverneur Fruytier was geplaatst geweest en betoogden, dat vroegere Regeeringen de schuld dragen onvoldoende militaire voorzorgsmaatregelen te hebben genomen. Had de afgetreden gouverneur, die door zijn slechts korte verblijf ter plaatse zelf nog niet genoegzaam op de hoogte was van de Curaçaosche toestanden, anders gehandeld bij den overval, dan hij gemeend heeft te moeten doen, dan zouden moord, brand en buitenlandsche verwikkelingen daarvan het gevolg hebben kunnen zijn, terwijl nu niets van dat alles heeft plaats gehad.

Hiertegenover voerden eerstgenoemde leden aan, dat, wat ook waar moge zijn van onvoldoende militaire voorzorgsmaatregelen van vroegere Regeeringen, gouverneur Fruytier zelf vóór alles bedacht had moeten zijn op handhaving van het gezag en daarin meer dan tekort is geschoten.

Het niet op de hoogte zijn van de Curaçaosche toestanden kan niet tot zijn verontschuldiging worden aangevoerd, aangezien het zijn eerste plicht was geweest zich vooraf daar in te werken. Dat de wijze, waarop hij is opgetreden buitenlandsche verwikkelingen heeft voorkomen, kan hem waarlijk niet ten goede worden gerekend, naardien die veeleer daarvan te verwachten waren geweest.

De Curacaosche wetboeken.

Onder de onderwerpen van kleineren omvang, maar daarom ook van eenvoudiger beslissing, die den nieuwen gouverneur ter harte mogen gaan, behoort dat der Curaçaosche wetboeken.

Het is bekend, dat de oorspronkelijke uitgave al jarenlang geheel is uitverkocht. Dat is niet erg, want men heeft daaraan zoo ongeveer niets meer. Het wetboek van strafrecht is vervangen door een ander, en de andere wetboeken zijn door tal van veranderingen schier onherkenbaar gewijzigd. Codificatie moge de rechtszekerheid belangrijk verhoogen, daarvoor is toch in de allereerste plaats noodig, dat die codificatie ergens te vinden is. Nu moet zij uit allerlei koninklijke besluiten en koloniale verordeningen bijeengezocht worden over een tijdvak van meer dan 60 jaar.

Het is onlangs voorgekomen, dat eenige Nederlandsche juristen tot arbiters benoemd werden in een geschil van Curaçaosch recht, en dat geen hunner dat recht in feitelijken zin kon te pakken krijgen, behalve een hunner die een oud-lid der Curaçaosche rechterlijke macht kende, dat zijn wetboeken aardig bijgewerkt had. En dat in dezen tijd, nu aan de rechtsbedeeling en de rechtstoepassing heel wat grooter eischen gesteld worden dan zeg 15 jaar geleden. Er moet dus weer een uitgave komen, maar hoe.

In een officieele uitgave van bestuurswege zien wij groote bezwaren. In 1913 stelde de gouverneur Nuyens een commissie in tot vaststelling van den tekst der in de Publicatiebladen voorkomende wettelijke regelingen en gouvernementsbeschikkingen, die na eenige maanden haar arbeid heeft moeten staken op grond van staatsrechtelijke bezwaren, door het departement van Koloniën geopperd. Die bezwaren leiden ook thans tot de vraag, of een officieele vaststelling van den geldenden tekst der wetboeken, zooals gezegd, te vinden zoowel in koninklijke besluiten als koloniale verordeningen, wel ginds kan geschieden. Het is ook mogelijk, dat men nu die moeilijkheden minder gevoelt. Misschien is dit af te leiden, uit wat de minster in de memorie van antwoord op het voorloopig verslag der Tweede Kamer Curaçaosche begrooting voor 1928 meedeelde, dat het in de bedoeling lag om geleidelijk onder afzonderlijke nummers van het Publicatieblad bekend te maken den geldenden tekst van de daarvoor in aanmerking komende wetboeken, en dat een zoodanige publicatie ten aanzien van het burgelijk procesrecht in voorbereiding was. Dat is nu twee jaren geleden en men hoorde er sedert niets meer van. Maar bezwaren of niet, wij gelooven, dat het die richting niet uit moet. Er is behoefte aan een Curaçaosche „Fruin", een particuliere uitgaven van alle wetboeke bijeen.

De vraag daarnaar zal heel wat grooter zijn dan een tien jaar geleden, maar waarschijnlijk nog geen winstgevend bedrijf zijn. Daarom is gouvernementssteun noodig. Een uitgever, daarvan verzekerd, zal gauw te vinden zijn, die op zijn beurt spoedig slagen zal in het bereid vinden van bevoegde krachten om zich met de bewerking te belasten.

K. W.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal in Curaçao brengt hierbij ter algemeene kenisse, dat aanvragen tot consent voor in-, door- of vervoer van vuurwapenen en munitie, welke niet ingericht zijn overeenkomstig het model, als vastgesteld bij artikel 4, lid 2 van het „Vuurwapenbesluit 1930" (Publicatie-blad No. 3), in den vervolge niet meer in behandeling zullen worden genomen.

Willemstad, Curaçao, 1 Maart 1930.

De Procureur-Generaal vd,

3—1 *M. v. DIJK.*

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal in Curaçao brengt hierbij, overeenkomstig het bepaalde bij artikel 9, lid 2, van de „Vuurwapenverordening 1930 (Publicatieblad No. 2), ter algemeene kenisse, dat personen, die op het eiland Curaçao zonder daartoe bevoegd te zijn, vuurwapens of munitie voorhanden hebben, deze vóór 1 April 1930 ter politiehoofdwacht in het Waterfort te Willemstad in bewaring zullen moeten geven.

Willemstad, Curacao, 1 Maart 1930.

De Procureur-Generaal vd,

1—3 *M. v. DIJK.*

VERLOOFD

S. B. van Wijnen

EN

Mej J. H. v/d Hoeven.

Curaçao 7 Maart 1930.

EENIGE KENNISGEVING.

RECEPTIE TEN GOUVERNEMENTSHUIZE.

De Adjudant van den Gouverneur van Curaçao maakt bekend, dat de Gouverneur van Curaçao en Mevrouw VAN SLOBBE op Woensdag 12 Maart a. s. s'avonds van 8.30 -- 10 uur gaarne alle gasten zullen ontvangen, die hunne opwachting wenschen te maken.

Kleeding: Avondkleeding

H. T. BLOKLAND.
Iste Luitenant Adj.

Ter kennis van het publiek wordt gebracht, dat op 10, 11 en 12 Maart v.m. tusschen 9 en 11 uur schietoefeningen met geschut zullen worden gehouden vanaf de ceroe Warawara nabij Rio Canario in N. N. O. richting.

De Maduro's Bank.

C. K. Kesler schrijft in de West-Indische Gids van Febr. '30 een interessant artikel over de ontwikkeling van de Maduro's Bank op Curaçao, een zeer lezenswaardig brokje koloniale geschiedenis.

Rio Canario.

Naar wij vernemen, zal eerstdaags Rio Canario overgaan in handen van de C. P. I. M. Het nieuwe hoofdkantoor zal aldaar verrijzen. Ook schijnen met het oog op deze overname, de plannen van den bouw van een Aruba-, Venezuela- etc. dorp, voor de diverse arbeiders, waarover wij een tijd geleden schreven, vasteren vorm aan te nemen.

HORN-LINE.

List of sailings from CURAÇAO to:

Name of Motorships:	HAMBURG via Pto Cabello, La Guaira & Trinidad:	Pto. Colombia & Cartagena	To Sta. Marta:
Frida Horn	10 Nov.	27 Nov.	27 Nov.
Heinz Horn	24 Nov.	6 Nov.	
Mimi Horn	8 Dec.	19 Nov.	19 Nov.
Presidente Gomez	8 Jan.	17 Dec.	17 Dec.
Ingrid Horn	19 Jan.	1 Jan.	
Frida Horn	2 Feb.	14 Jan.	14 Jan.
Heinz Horn	16 Feb.	29 Jan.	
Mimi Horn	2 Mar.	11 Feb.	11 Feb.
Presidente Gomez	30 Mar.	11 Mar.	11 Mar.
Ingrid Horn	13 Apr.	26 Mar.	
Frida Horn	27 Apr.	9 Apr.	9 Apr.
Heinz Horn	11 May.	23 Apr.	

To Kingston & Port au Prince, via Jacmel:

Marie Horn	10 Nov.
Henry Horn	9 Dec.
Waldtraut Horn	6 Jan.
Therese Horn	3 Feb.
Marie Horn	3 Mar.
Henry Horn	1 Apr.
Waldtraut Horn	28 Apr.

To Maracaibo frequent sailings by:

„Zulia" cargo and passengers. „Karibia", cargo only.

VRIJWILLIGERSKORPS „CURAÇAO."

Zij die lid wenschen te worden van een Burger afdeeling Haven-Motordienst, gelieven zich te vervoegen tot den Heer W. GAUW, „Handelskade."

De Commandant:

C. N. WINKEL. 2—3

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal in Curaçao vestigt de aandacht op:

1e. Artikel 2 der Verordening ter uitvoering van art. 6 van het Reglement op het beleid der Regeering in de Kolonie Curaçao, *waarbij aan personen, die op Curaçao worden toegelaten de verplichting* is opgelegd binnen 3 maal 24 uur na aankomst opgave te doen van hun namen en voornamen, zoomede van die der hen vergezellende leden van hun gezin, van hun ouderdom, van hun beroep of bedrijf en van hunne geboorte-en laatste verblijfplaats, welke opgave moet geschieden op het Parket van den Procureur-Generaal;

2e. Artikel 22 van het Besluit tot vaststelling van bepalingen nopens het aanleggen en bijhouden van bevolkingsregister, waarbij is bepaald, dat *binnen 14 dagen na aankomst op het eiland* de overlegging en vertooning van de voorgeschreven bewijzen moet plaats vinden aan den Ambtenaar van het Bevolkingsregister.

En brengt ter algemeene kennisse, dat aan het naleven dezer voorgeschreven verplichtingen streng de hand zal worden gehouden.

Willemstad, Curaçao, 1 Maart 1930.
De Procureur-Generaal,
Hoofd der Politie a.i.
DESERTINE.
3—2

BEKENDMAKING.

De Procureur-Generaal in Curaçao *Brengt ter algemeene kennisse,* dat door hem is bepaald, dat op Curaçao gevestigde of vertoevende *Vreemdelingen* verplicht zijn *te alle tijde* bij zich te dragen bescheiden of stukken, waarmede zij zich wettelijk kunnen legitimeeren. (Paspoort, kaart Vreemdelingendienst enz.).

Willemstad, Curaçao, 1 Maart 1930.
De Procureur-Generaal,
Hoofd der Politie v.d. a. i.
2—3

CURIEL'S BANK.

Willemstad - Curaçao - Ned. West-Indie.

ALLE BANKZAKEN.

Rekening-courant in locaal en vreemd geld.
Deposito's op termijn in locaal en vreemd geld.
Voorschotten en Handelscredieten.
Koop, Verkoop en Incasso van Wissels, Credietbrieven,
Coupons en Vreemd Geld tegen voordeelige koersen.
Telegrafische uitbetalingen naar alle werelddeelen.
Reiscredietbrieven en Chéques van de
National City Bank of New York, New York City.
Safe-loketten.
Speciale afdeeling voor Incasso's.
Afdeeling Spaarkas.
Afdeeling Assurantie

TE HUUR

de boven- en benedenverdieping van het huis Scharlooweg

No. 106.

Inlichtingen: J. A. JANSEN.
Prinsenstraat 22,
6 *Telefoon 174.*

VRIJWILLIGERSCORPS „CURAÇAO."

OPROEPING:

INFANTERIE en MOTORDIENST.

Op a.s. Zondag 9 Maart, des morgens om 7 uur.

Verzamelplaats „Wilhelminaplein."
De Commandant:
C. N. WINKEL.

Cerveza „Princesa" de sifon al alcance de todos los bolsillos!

Con solo DOCE PLACAS podrá Ud. apagar su sed tomando un vaso de cerveza fría, pura, agradable, trasparente y buena!...
PRONTO LE DIREMOS DONDE PUEDE UD. SOLICITARLA!!
LA CERVEZA „PRINCESA" DE SIFON SERA:
Delicia el tomarla
Alegria el pagarla
DOCE PLACAS EL VASO.

SUPREMA CALIDAD!!
BAJO PRECIO!!
Espérela!!! 2—4

APOTHEEK „Botica Nacional"

van EDMUND JACOBSEN, Apotheker
AMERICAN DRUGSTORE ENGLISH PHARMACY
Breedestraat, Otrabanda Telefon No. 256.

Spoedige aflevering van Recepten
Patentmedicijnen en Chemicalien
Drogerijen Parfumes en Zeepen
Wijnen en Likeuren
Alle Foto-artikelen
Allerlei Soorten van
Chocolade, Suikerwaren, en Koekjes
Sigaren en Sigaretten Sodawater en Limonade.
VLUGGE BEDIENING OOK AAN HUIS BEZORGEN

„Princesa"-bier recht uit de bierpomp, in 't bereik van ieders beurs!

Voor slechts DERTIG CENTS kan U met een glas koud, zuiver, smakelijk, helder en goed bier uw dorst lesschen....
Spoedig zal U vernemen waar het te krijgen is!
Het „PRINCESA"-BIER recht uit de bierpomp zal U geven:
genot als U 't drinkt,
tevredenheid als U slechts heeft te betalen
DERTIG CENTS PER GLAS.

HOOGSTE KWALITEIT!
LAGEN PRIJS!
Wacht maar eens af!

Weer snel beter worden

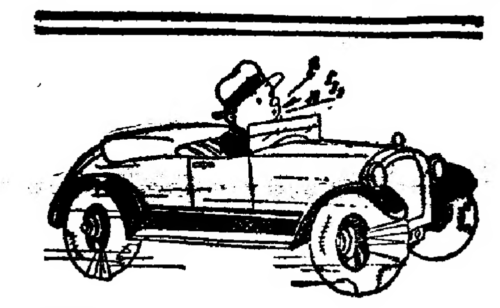
Nieuwe bouwstoffen zijn noodig — bloed, spieren, zenuwen, - alles moet hersteld en de verzwakte reservekracht moet weer opgebouwd worden.

Gij kunt Uw herstel bespoedigen — ge weet immers, dat Sanatogen juist die stoffen toevoert — phosphor en albumine — welke de lichaamskrachten vanuit de kern nieuw opbouwen en versterken. En de zwakste zieke zal Sanatogen gemakkelijk verdragen.

Begin nog heden Sanatogen te gebruiken.

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel.
Verkrijgbaar in alle Apotheken

Why Take Chances By Using Old Well-Worn Tires

There comes a time in the life of tires when it is more economical to buy new ones, than to struggle along with tires that may go bad at any time.

Many motorists like our trade-in plan, and have new tires put on their car when the old ones become badly worn. We make a fair allowance on the old tires in the exchange.

Firestone
GUM-DIPPED TIRES
SOLE DISTRIBUTORS:
A. D. CAPRILES & Co.
Heerenstraat No. 20.
Sub-dealers.
Galmeyer & Co. Otrabanda.
Galmeyer & Co. Semikok
B. J. Arends Aruba

Hamburg-Amerika Linie.

NEXT SAILINGS (Subject to changes) **FROM CURACAO TO:**

Passenger-Ship:	Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Port Limon:	PLYMOUTH, AMSTERDAM & HAMBURG via Pto. Cabello, La Guayra & Trinidad:
M.S. „Magdalena"		Jan. 1— 2.
S.S „Galicia"		Jan. 17.
S.S. „Grunewald"	Jan. 9—10.	Feb. 14.
M.S. „Orinoco"	Jan. 16—17.	Jan. 29—30.
S.S. „Rugia"	Feb. 4— 5.	Mar. 14.
S.S. „Magdalena"	Feb. 13—14.	Feb. 26—27.
S.S. „Teutonia"	Mar. 4— 5.	Apr. 9.
M.S. „Orinoco"	Mar. 13—14.	Mar. 26—27.
S.S. „Galicia"	Apr. 1— 2.	May 7.
M.S. „Magdalena"	Apr. 10—11.	Apr. 23—24.
S.S. „Grunewald"	Apr. 29—30.	Jun. 4.
M.S. „Orinoco"	May 9—10.	May 21—22.
S.S. „Rugia"	May 27—28.	Jul. 4.
M.S. „Magdalena"	Jun. 5— 6.	Jun. 18—19.
S.S. „Teutonia"	Jun. 24—25.	Aug. 1.
M.S. „Orinoco"	Jul. 3— 4.	Jul. 16—17.
S.S. „Galicia"	Jul. 22—23.	Aug. 29.
M.S. „Magdalena"	Jul. 31.	Aug. 13—14.

Steamers „RUGIA", „TEUTONIA", „GALICIA" and „GRUNEWALD" call also at Puerto Barrios (Guatemala) and Tampico (Mexico), returning via Westindian Ports to Europe. These steamers have FIRST and THIRD CLASS accommodation with the exception of „GRUNEWALD", which boat has only FIRST Class accommodation.

Special attention is called to the New Twin Screw Motor-Ships „ORINOCO" and „MAGDALENA". These Ships have an excellent FIRST, INTERMEDIATE and THIRD Class accommodation.

The „ORINOCO" and „MAGDALENA" call homewardbound also at CHERBOURG.

All Ships accept Passengers and Cargo.
For further information apply to:

Edwards, Henriquez & Co.,
Agents.

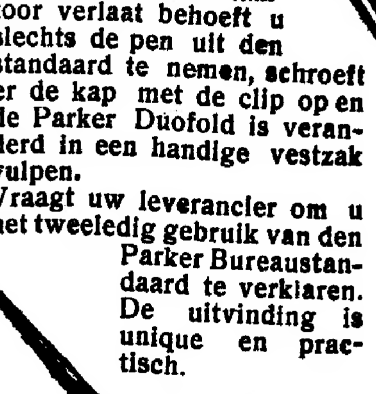

2 PENNEN

voor den Prijs van 1

PARKER biedt u de allernieuwste verbetering aan. Met iedere Parker Bureaustandaard Pen ontvangt gij gratis een kap met zak clip. Wanneer u het kantoor verlaat behoeft u slechts de pen uit den standaard te nemen, schroeft er de kap met de clip op en de Parker Duofold is veranderd in een handige vestzak vulpen.

Vraagt uw leverancier om u het tweeledig gebruik van den Parker Bureaustandaard te verklaren. De uitvinding is unique en practisch.

Agenten:
MARCHENA & MORON
P. O. Box 13, Curaçao.

Parker Duofold

PROVEEDORES DE LA CASA REAL

H.M. de KONINGIN MOEDER — Z.K.H. den PRINS der NEDERLANDEN

Salchichas de Francfort

MARCA. KÖLER & ANKERSMIT
DEVENTER - HOLANDA

Agentes: GALMEYER & Co.
Breedestraat 72, Otrabanda.

Otto Roelofs' Thee blijft de beste
Sedert 1764

Vertegenwoordigers:
Ellis & Dania